



Štev. 9.

V Ljubljani, 1. kimavca 1913.

Leto XIV.

## Z bojnega polja.

### Pesem o dveh koscih.

Na travniku kosec travo kosi  
in pesem veselo prepeva,  
da glasno čez širne poljane doni,  
v zelenih gorica odmeva . . .

A tam, kjer leži junaški Balkan,  
tam smrt s svojo koso pohaja,  
koščene nje roke, obraz je temán —  
s krvjo sveto zemljo napaja . . .

### Srbska.

Huda se bitka začela je,  
kakor vihar prihrumela je  
v tiho slovansko deželo . . .

Marko si sabljo opasal je,  
puškino cev si nabasal je:  
srce mu v boj hrepenelo.

„Z vranecm jaz v bitko prijahal bom,  
s sabljico svetlo jaz mahal bom,  
če nas sovražnik napade.“

V bitki pa smrt ga objela je,  
mlado življenje mu vzela je,  
materi srečo in nade . . .

*Davorinov.*

